

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 60

din 26 martie 2020

Prin Raportul nr. 19-5269/06.01.2020 al Direcției de inspecție pentru judecători și Raportul nr. 19-5332/05.02.2020 al Direcției de inspecție pentru procurori, Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor referitoare la cererea de apărare a reputației profesionale și a independenței sistemului judiciar, formulată de doamna Bogdan Camelia, judecător suspendat din funcție la Curtea de Apel București, ca urmare a publicării, la data de 07.11.2020, pe pagina de internet <https://jurnalul.antena3.ro/stiri/justitie/magistratii-clientii-fideli-ai-instantelor-826560.html>, a articolului de presă intitulat „Magistrații, clienții fideli ai instanțelor”.

Prin cererea transmisă prin intermediul poștei electronice la data de 25.03.2020, doamna judecător Bogdan Camelia a solicitat amânarea cererii de apărare a reputației profesionale și a independenței sistemului judiciar, ce formează obiectul Rapoartelor Inspecției Judiciare nr. 19-5269/06.01.2020 și nr. 19-5332/05.02.2020, arătând, pe de o parte, că se află în imposibilitate obiectivă de a se prezenta la ședința Plenului din data de 26.03.2020, întrucât în contextul actualei pandemii de coronavirus au fost suspendate zborurile din Franța și Germania, singurele zboruri cu care poate ajunge în țară, iar pe de altă parte, că cererea se află în stare de amânare deoarece nu cuprinde răspunsul la obiecțiunile formulate de petentă.

Față de cererea de amânare, Plenul reține că, în mod constant, a apreciat că prezenta procedură administrativă nu este guvernată de principiul contradictorialității ori de celelalte principii care guvernează procesul civil, ci de procedura prevăzută la art. 75 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare și la art. 96-99 din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, aprobat prin Ordinul inspectorului-șef nr. 136/2018, cu modificările ulterioare.

Plenul mai reține, pe de o parte, că nu sunt necesare lămuriri suplimentare cu privire la aspectele constatate în rapoartele Inspecției Judiciare, iar pe de altă parte, că Raportul 19-5269/06.01.2020 al Direcției de inspecție pentru judecători a fost înaintat Consiliului Superior al Magistraturii, de către Inspecția Judiciară, la data de 31.01.2020, iar doamna judecător Bogdan Camelia a formulat obiecții la data de 01.02.2020, ulterior termenului de 31.01.2020, stabilit în temeiul art. 99 alin. (5) din Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, de către inspectorul judiciar cu ocazia comunicării către solicitantă, la data de 27.01.2020, a raportului menționat.

În raport de aceste considerente, Plenul va respinge cererea de amânare formulată de doamna judecător Bogdan Camelia.

Având în vedere dispozițiile art. 30 alin. (1) teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Plenul va analiza prezenta cerere de apărare a independenței sistemului judiciar, formulată de doamna judecător Bogdan Camelia.

Analizând Rapoartele nr. 19-5269/06.01.2020 și nr. 19-5332/05.02.2020 ale Inspecției Judiciare, Plenul reține următoarele:

Prin cererea înaintată Consiliului Superior al Magistraturii, prin intermediul adresei de corespondență electronică, la data de 07.11.2019, înregistrată sub nr. 22292/11.11.2019, doamna judecător Bogdan Camelia a solicitat, printre altele, apărarea independenței sistemului judiciar, în raport de afirmațiile cuprinse în articolul de presă intitulat „*Magistrații, clienții fideli ai instanțelor*”, publicat pe

pagina de internet <https://jurnalul.antena3.ro/stiri/justitie/magistratii-clientii-fideli-ai-instantelor-826560.html>.

Cu adresa nr. 2/22292/12.11.2019, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a solicitat Inspecției Judiciare, potrivit art. 30 din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, efectuarea verificărilor prealabile necesare cu privire la cererea formulată de doamna judecător Bogdan Camelia.

Având în vedere că în articolul de presă mai sus menționat se face referire atât la judecători, cât și la procurori, s-a constituit lucrarea nr. 19-5332, la nivelul Direcției de inspecție pentru judecători, și lucrarea nr. 19-5269, la nivelul Direcției de inspecție pentru procurori, pentru a se efectua verificări conform competențelor fiecăreia dintre cele două direcții.

Prin cererea formulată, doamna judecător Bogdan Camelia a susținut că prin conținutul articolului de presă invocat „*se inoculează în mod vădit tendențios impresia că magistrații care identifică remedii pentru salvagardarea statului de drept - condiție sine qua non pentru funcționarea oricărei societăți democratice - evocând imperativul pronunțării unor soluții disuasive și proporționate cu gravitatea faptei pentru sancționarea faptelor de corupție și axioma CRIME DOES NOT PAY subjugă justiția cu propriile cereri*”.

Totodată, petenta a arătat că publicarea acestui articol de presă în aceeași zi cu primirea citației de către SC „ANTENA 3” SA și domnul Dan Voiculescu, în care se afirmă că „...”, reprezintă o formă de presiune asupra magistraților cauzei.

În conținutul cererii, doamna judecător Bogdan Camelia a solicitat ca, la efectuarea verificărilor, să fie avut în vedere faptul că Fundația Dan Voiculescu și-au stabilit sediul la Fundația Dan Voiculescu, fundație care este și acționar majoritar al SC „ANTENA 3” SA, ceea ce arată că publicațiile satelit ale acestei societăți sunt interesate în mod direct de salvagardarea produsului infracțiunii.

De asemenea, a prezentat mai multe dosare în care se judecă în contradictoriu cu Fundația pentru apărarea cetățenilor împotriva abuzurilor Statului, pentru a-și

justifica demersurile proprii din instanțe prin care este nevoită să se apere ca urmare a demersurilor numitului Dan Voiculescu, prin presa aservită și prin fundațiile acestuia.

În cadrul verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, a fost identificat articolul de presă la care a făcut referire doamna judecător Bogdan Camelia, publicat pe site-ul jurnalul.antena3.ro. Astfel, la data de 10.09.2019, la adresa de internet <https://jurnalul.antena3.ro/stiri/justitie/magistratii-clientii-fideli-ai-instantelor-826560.html>, s-a publicat articolul de presă cu titlul „Magistrații, clienții fideli ai instanțelor”, care are următoarea introducere: „Cine sunt cei mai profesioniști clienți ai instanțelor, dacă nu magistrații care apelează la justiție pentru propriile cauze? Atunci când judecătorii își judecă -în cadrul solemn al instanței- colegii, procesele devin un duel al argumentelor care ridică însă și suspiciuni privind „egalitatea de șanse” față de ceilalți justițiabili. Câțiva magistrați au devenit obișnuiții instanțelor, făcând abuz de drept, fiind asimilați cu procesomanii”.

În continuare, articolul este structurat pe o prezentare generală a dosarelor aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 4 noiembrie 2019, în care părți sunt judecători și procurori (5 cauze civile și 3 cauze penale) și 3 subcapitole („Lupta cu Inspekția Judiciară”, „Nume grele cu specialitate juridică” și „Pârlog, aceeași Mărie cu altă pălărie”) în care sunt prezentate dosarele aflate pe rolul instanței supreme, numele magistraților și a persoanelor cu studii juridice care sunt părți în acestea, o prezentare succintă a obiectului acestora, precum și propriile percepții ale jurnalistului despre implicațiile existenței acestor cauze și importanța soluțiilor pronunțate de instanța supremă, asupra carierei profesionale a magistraților.

În primul subcapitol se prezintă obiectul a „...”, respectiv cererea de revizuire „a unei sentințe care a fost atacată ca urmare a unei decizii CEDO”, formulată...

Se menționează că „În cauza, ... contra României”, *fostul magistrat din*

... în calitate de ... a transmis un comunicat de presă care conținea informații despre reținerea unui mituitor, precizând că banii urmau să fie împărțiți între procurori și judecători pentru

eliberarea unui deținut. O judecătoare, simțindu-se vizată de comunicat, a făcut reclamație în urma căreia CSM a decis sancționarea lui. În urma deciziei, procurorul s-a pensionat după 35 de ani. Pe baza deciziei favorabile de la CEDO a cerut revizuirea procesului. Pe lângă aceasta este un nou termen în acest dosar - în care, evident, va câștiga lupta după mai bine de un deceniu cu sistemul juridic românesc".

În al doilea subcapitol sunt prezentate dosarele aflate pe rolul completului de 5 judecători, cu indicativul civil 3 NCPC, având ca obiect recursurile declarate de 4 judecători împotriva hotărârilor pronunțate de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară și măsurile și soluțiile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în aceste cauze.

Cu referire strict la dosarul în care judecătoarea are calitatea de recurent, respectiv în raport de situația de fapt percepută de jurnalist din „declarațiile făcute de...” și probele administrate în cauză, se menționează în articol că aceste susțineri ale judecătorului „dau un tablou exploziv al luptelor interne din... celălalt magistrat din complet, l-a... În plus, procuroarea de ședință, ar fi fost în... pentru o manevrare a desfășurării procesului în defavoarea inculpaților. ... au fost susținute în timpul anchetei IJ și de..., colegă a celor doi judecători. ... se afla și sub tensiunea unei... lată cum din... avem și imaginea mai multor procese alterate și a suspiciunii de corupție instalate în rândul magistraților. ”

În al treilea subcapitol sunt prezentate într-o manieră generală, dosarele penale cu termene de judecată „în ultimele două săptămâni la ÎCCJ” în care s-au aflat în

calitate de inculpați, fie magistrați, fie persoane cu studii universitare juridice", respectiv dosare penale

4. În al patrulea subcapitol sunt prezentate două dintre cauzele în care domnul procuror este parte, respectiv dosarele nr. și nr. , persoanele și instituțiile care au calitatea de părți/intervenienți, obiectul dosarului și soluțiile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în aceste dosare.

În acest context, se menționează că „Prin numărul de procese aflate în derulare la Înalta Curte, procurorul se află în concurență cu o „celebritate” a instanțelor - Judecătoria care a reușit să monopolizeze multe din ședințele de plen ale CSM cu cererile ei tot mai depărtate de logică deține încă recordul prezenței în instanțe cu zecile de procese în cauze proprii.

a avut „treabă” multă l-a plasat ca intimat în procesul civil în care Inspekția Judiciară este recurent . în care IJ cercetase abaterile disciplinare ale procurorului. Inspekția Judiciară face recurs care este respins definitiv de ÎCCJ. Decizia este importantă pentru

care vizează funcții de conducere în marile Parchete; o sancțiune ,ca o tinichea de coadă, i-ar bloca visurile de mărire. Același apare în scriptele instanței supreme în alte dosare cu numele este sprijinit

Jurnalul a prezentat în numeroase ocazii aceste onegheuri cu orientări politice explicite, mari luptătoare pentru desființarea Secției de Investigare a Infracțiunilor din Justiție.

respinge

Față de cererea formulată de doamna judecător Bogdan Camelia, Plenul reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 30 alin. (1) teza finală din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Sesizările privind apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său se soluționează la cerere sau din oficiu de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii”*.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să existe anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Articolul 1 pct. 4 din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească. Potrivit acestui principiu raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

De asemenea, potrivit art. 2 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor”*.

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 (pct. 75), se precizează că *„principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat”*.

În „Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului”, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a O.N.U. (pct.1) se prevede că *„independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată*

în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”.

Conform Recomandării CM/Rec(2010)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre cu privire la judecători, respectiv independența, eficiența și responsabilitățile: *„Scopul independenței, astfel cum este prevăzut de articolul 6 al Convenției, este de a garanta fiecărei persoane dreptul fundamental de a fi examinat cazul său în mod echitabil, având doar la bază aplicarea dreptului și fără nicio influență nepotrivită”* (Cap. I pct. 3). *„Independența individuală a judecătorului este garantată de independența sistemului judiciar în ansamblul său. În acest sens, independența judecătorilor este un aspect fundamental al statului de drept”* (Cap. I pct.4). *„Judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită de a soluționa în mod imparțial cauzele, în conformitate cu legea și cu propria apreciere a faptelor. Judecătorii trebuie să aibă puteri suficiente și să fie în măsură să le exercite pentru a-și îndeplini sarcinile lor și pentru a menține autoritatea și prestigiul justiției. Toate persoanele care au legătură cu un caz, inclusiv organismele publice sau reprezentanții lor, trebuie să se supună autorității judecătorilor”* (Cap. I pct.5).

În Raportul RECJ 2014-2016 - Independența și răspunderea procurorilor - s-a admis că sistemul judiciar, în sensul său larg, nu se referă numai la judecători, ci și la procurori, astfel că atunci când se discută despre independența sistemului judiciar ar trebui să se aibă în vedere și subiectul independenței procurorilor.

Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul VIII al O.N.U., la pct. 4 prevede că *„statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.*

În Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 6 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. (11) din capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă” se prevede că *„statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii*

publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile o profesionale fără intervenție nejustificată sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip".

Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru înfăptuirea justiției, ci în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Independența este privită ca „atribut al funcției, care îi permite judecătorului să acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență”.

Independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Pe de altă parte, reglementarea libertății de exprimare și a condițiilor de exercitarea a acesteia este cuprinsă atât în norme interne, cât și în norme internaționale, ratificate sau adoptate de statul român.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”,* iar potrivit prevederilor art. 31 alin. (4) din legea fundamentală, *„mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice”.*

Art. 10 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede, în esență, că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, drept care cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere, iar alin. 2 al normei convenționale stipulează că exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și

responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.

Libertatea de exprimare, prevăzută la art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, este un drept fundamental, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Handyside c. Regatului Unit*).

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a subliniat în mod constant că dreptul la libertatea de exprimare consacrat de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În cauza *Ghiulfer (Feri) Predescu contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, prin decizia publicată în data de 27 iunie 2017, că România a încălcat art.10 din CEDO, reluând, în motivare, jurisprudența constantă privitoare la ingerința în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare.

Astfel, instanța europeană de contencios a drepturilor omului a reiterat faptul că, în ceea ce privește nivelul de protecție, art. 10 alin. 2 din Convenție nu are un domeniu de aplicare prea restrâns în ceea ce privește restricțiile privind dezbaterile asupra chestiunilor de interes public, libertatea jurnalistică presupunând chiar o eventuala exagerare sau chiar provocare (*Prager și Oberschlick împotriva Austriei*).

În special, s-a reamintit că libertatea de exprimare se aplică, de asemenea, „informațiilor” sau „ideilor” care ofensează, șochează sau deranjează.

Cu referire la rolul presei în cadrul **dezbatelor judiciare**, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că aceasta are îndatorirea de a informa opinia publică asupra tuturor problemelor de interes general, iar printre acestea se află și cele care privesc modul de funcționare a justiției, instituție esențială într-o societate democratică.

Locul central pe care îl ocupă presa se datorează responsabilității sale de a informa și de a veghea la respectarea regulilor democrației. Desigur, aceste îndatoriri ale presei trebuie exercitate cu bună-credință, jurnalistul având obligația de a informa în mod corect și obiectiv opinia publică asupra temelor majore, de interes general.

Rezoluția 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica jurnalistică, prin art. 1 stabilește că, suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre știri și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate, arătându-se că știrile sunt informații, în timp ce opiniile exprimă gânduri, idei, convingeri sau judecăți de valoare ale mijloacelor de informare în masă, editorilor sau ziariștilor (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

În art. (5) al Rezoluției se arată că *„exprimarea opiniilor poate consta în reflecții sau comentarii asupra unor idei generale sau în observații privind informații având legătură cu evenimente concrete. Deși opiniile sunt inevitabil subiective și, prin urmare, nu pot și nu trebuie să fie supuse criteriului adevărului, ele trebuie totuși exprimate într-o manieră onestă și etică”*.

În considerarea rolului mass-media în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice, Codul deontologic al ziaristului impune jurnalistului obligația de a da publicității numai informații de a căror veridicitate este sigur, respectiv după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i-se atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de înfăptuire a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a

comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor (Cauza Sunday Times contra Marea Britanie), deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat.

Plenul constată că, prin verificările efectuate de Inspekția Judiciară, se confirmă aspectele prezentate de jurnalist cu privire la existența pe rolul instanței supreme a mai multor litigii în care judecători și procurori figurează ca părți în litigii penale și disciplinare, aflate pe rolul Secției penale și Completului de 5 judecători, precum și faptul că doamna judecător Bogdan Camelia, în prezent suspendată din funcție, este parte în mai multe litigii aflate pe rolul (aspect confirmat de judecător prin indicarea punctuală a dosarelor) și că a formulat în anul 2019 mai multe cereri de competența Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Referitor la aspectele prezentate de jurnalist cu privire la judecătorii și procurorii care figurează ca părți în dosarele penale și disciplinare, înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, se constată că în conținutul articolului se face o prezentare de largă generalitate a acestor cauze, fiind inserate și opiniile proprii ale jurnalistului cu privire la aspectele prezentate de magistrați în apărare, în fața instanței supreme, fără a se face nici o referire la modalitatea de instrumentare și soluționare a acestora și nici la calitatea actului de justiție în general.

Plenul reține că documentarea completă a jurnalistului a condus, în cele din urmă, la emiterea unor afirmații cu suport și justificare faptică și care privesc chestiuni de interes public.

Maniera în care ziaristul a înțeles să prezinte situația reală a dosarelor existente pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care mai mulți judecători și procurori sunt părți, context în care a făcut comentariile jurnalistice folosind chiar cuvântul „procesomanii”, nu poate reprezenta un atac la adresa sistemului judiciar, cu consecința afectării credibilității și prestigiului justiției, ci constituie o modalitate de prezentare a informației opiniei publice prin folosirea unui ton ponderat, informativ și a unui limbaj excesiv specific jurnalismului de investigație.

Or, o asemenea abordare, care se circumscrie libertății de opinie ca formă de manifestare a libertății de exprimare, nu este de natură a aduce atingere independenței sistemului judiciar, a defăima corpul profesional al magistraților și nici de a crea o stare de pericol în raport de specificul atribuțiilor pe care îl are această categorie profesională.

Ținând cont de principiile deontologice ale profesiei de ziarist ce implică drepturi și obligații, libertăți și responsabilități, precum și de faptul că mass-media are o răspundere morală față de cetățeni și societate, deoarece joacă un rol important în ceea ce privește atât formarea atitudinii individuale a cetățeanului, cât și evoluția societății, se reține faptul că libertatea de exprimare a jurnalistului, prin articolul publicat, nu este confundată cu arbitrariul și tendențiozitatea, nedepășind limitele admisibile ale acestui drept, așa cum este protejat de dispozițiile articolului 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În raport de considerentele de mai sus, Plenul va respinge cererea de apărare a independenței sistemului judiciar, formulată de doamna Bogdan Camelia, judecător suspendat din funcție.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (5 voturi pentru „Admitere”, 13 voturi pentru „Respingere”);

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Respingerea cererii de apărare a independenței sistemului judiciar formulată de doamna BOGDAN CAMELIA, judecător suspendat din funcție.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 26 martie 2020

Președinte,

Judecător Nicoleta Margareta TÎNȚ